

Sygn. akt: I C 469/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kałwak

Protokolant: st. sekr. sądowy Klaudia Pluta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2017 roku

sprawy z **powództwa (...) Banku S.A.**

przeciwko **S. K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej **(...) Bank S.A. z siedzibą w W.** na rzecz pozwanego **S. K.** kwotę **4.817,00 zł** (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.800,00 zł (cztery tysiące osiemset złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 27.04.2016 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego **(...) Bank S.A. z siedzibą w W.** (KRS (...)) wystąpił przeciwko S. K. o zapłatę kwoty 48.607,55 zł. Strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanego następujących kwot:

- 45.560,49 zł – niespłacony kapitał;

- 395,22 zł – odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 10,00% od dnia 25.08.2015 r. do dnia 19.01.2016 r.;

- 1.509,80 zł – odsetki karne (odsetki za opóźnienie w wysokości 10,00% od dnia 25.08.2015r. do dnia 26.04.2016 r.);

- 1.142,04 zł – opłaty i prowizje.

Przy wszystkich czterech pozycjach strona powodowa wskazała jako datę wymagalności 25.08.2015 r.

Nadto, strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów sądowych w kwocie 608,00 zł i zwrotu innych kosztów 6,08 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że zawarła z pozwanym umowę kredytu nr (...) w dniu 18.10.2010 r. Pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w zawartej umowie. Wskazana data wymagalności: 25.08.2015 r. jest tożsama z dopuszczeniem się przez pozwanego pierwszej zaległości w spłacie wymagalnych rat. Kolejno strona powodowa wskazała, że w związku z brakiem zapłaty zaległych rat, strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę, stawiając całą należność w stan

wymagalności. Bank wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 19.01.2016 roku. Pozwany nie spłacił wymagalnej wierzytelności do dnia sporządzenia pozwu. Wobec braku zapłaty żądanej kwoty, w dniu 26.04.2016 r., stosowanie do treści art. 95 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo Bankowe, strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku, który stwierdzać ma zadłużenie pozwanego. Nadto, strona powodowa podniosła, że niniejszym pozwem dochodzi jedynie części wierzytelności, tj. wierzytelności wyliczonej na dzień sporządzenia pozwu. Natomiast niniejszym pozwem nie dochodzi przysługujących bankowi od dnia sporządzenia pozwu dalszych odsetek umownych i ustawowych za opóźnienie i zastrzega możliwość ich dochodzenia odrębnym postępowaniem. – pozew – k. 2v. – 3v.

Zarządzeniem z dnia 28.06.2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w niniejszej sprawie, której nadano sygn. akt VI Nc-e 688613/16 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym – zarządzenie – k. 4.

Kolejno, postanowieniem z dnia 28.06.2016 r. e-Sąd przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Oleśnie na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego – postanowienie - k. 5.

W piśmie procesowym z dnia 09.12.2016 r. wniesionym do tut. Sądu strona powodowa wniosła o zasądzenie na rzecz wierzyciela kosztów postępowania wg norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 59,66 zł. - pismo przygotowawcze strony powodowej – k. 9.

W odpowiedzi na pozew pozwany **S. K.** wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że zawarł umowę kredytu nr (...) z dnia 18.10.2010 r. Zakwestionował jednak zasadność kwot dochodzonych niniejszym pozwem, jak również zakwestionował jakoby zostało skutecznie złożone oświadczenie

o wypowiedzeniu umowy kredytu w niniejszej sprawie, co spowodowałoby rozwiązanie umowy kredytu. S. K. twierdzi, że oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu datowane na dzień 03.11.2015 r., a dotyczące umowy kredytu o nr (...), nie doszło do adresata, stąd pozwany nie mógł się skutecznie zapoznać z treścią przedmiotowego oświadczenia. O fakcie, iż takie oświadczenie istnieje S. K. dowiedział się bowiem dopiero z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku niniejszego postępowania. Tym samym pozwany zaprzecza, jakoby umowa ta została skutecznie wypowiedziana przez stronę powodową. Sprzeciwia się w konsekwencji także stanowisku strony powodowej, jakoby należności dochodzone w niniejszym procesie,

a wynikające ze wzmiankowanej w pozwie umowy, stały się wymagalne. Pozwany nie otrzymał od powoda jakiegokolwiek wypowiedzenia umowy kredytu, jak i wezwania do zapłaty, na które powołuje się powodowy bank. Pozwany sugeruje, że dokumenty te zostały sporządzone jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Potwierdzać to ma okoliczność, że powód nie przedłożył potwierdzeń nadania pism, co pozwoliłoby stwierdzić, iż pisma te w ogóle nie zostały wysłane pozwanemu. Pozwany zakwestionował ponadto, jakoby potwierdzenie nadania oświadczenia o wypowiedzeniu stanowiła przedłożona kserokopia koperty, z której w żaden sposób nie wynika, jakoby była ona adresowana do S. K.. Nadto pozwany wskazał, mając na względzie numer przesyłki umieszczony na tej kopercie, że niezależnie od tego, kto był adresatem tej przesyłki, nie doszła ona do adresata. Pozwany powołał się na wydruk ze strony internetowej (...) – tj. system śledzenia przesyłek, zgodnie z którym przesyłka o tym numerze nie została doręczona jej adresatowi, będąc zwróconą nadawcy w dniu 02.12.2015 r. Zatem nawet, jeżeli by uznać – co pozwany kwestionuje – iż w kopercie tej zostało nadane do S. K. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu, to nie można w żaden sposób stwierdzić, iż oświadczenie to wywołało skutki prawne oraz czyniło wypowiedzenie umowy skutecznym, gdyż nie zostało ono skutecznie doręczone adresatowi. Natomiast zgodnie

z treścią art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone

z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób że mogła zapoznać się z jego treścią. Z uwagi zatem na niedoręczenie niniejszego oświadczenia o wypowiedzeniu adresatowi, nie rozpoczął biegu 30 – dniowy termin okresu wypowiedzenia, w związku z czym niniejsza umowa kredytu nie uległa rozwiązaniu, a roszczenie banku nie jest wymagalne. S. K. nie miał najmniejszej świadomości, iż takie pismo było do niego w ogóle kierowane.

O stanowisku banku dowiedział się bowiem dopiero z akt przedmiotowej sprawy, kwestionując prawdziwość tych twierdzeń. Nadto, pełnomocnik pozwanego podniósł, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu zostało sporządzone przez osobę nieuprawnioną do składania oświadczeń o charakterze materialnoprawnym w imieniu rzeczonoego banku, w tym oświadczeń woli o wypowiedzeniu umowy kredytu. Dokument ten nie wywołuje zatem skutków prawnych. Z przedmiotowego dokumentu nie wynika, że zostało do niego załączone stosowne pełnomocnictwo uprawniające R. Z. do składania w imieniu banku oświadczeń woli w przedmiocie wypowiedzenia umowy kredytu. Ponadto, dokument ten został jedynie parafowany a nie podpisany i to nie wiadomo przez kogo. Reasumując, pozwany stwierdził, że strona powodowa nie wypowiedziała skutecznie przedmiotowej umowy, w związku z czym nie postawiła należności w stan wymagalności. Pozwany zakwestionował też okoliczność, jakoby strona powodowa wzywała go do zapłaty, czy też podejmowała próby polubownego rozwiązania sporu. Ponadto S. K. zakwestionował wartość przedmiotu sporu poprzez zakwestionowanie wysokości i zasadności kwot dochodzonych pozewem zarówno tytułem należności głównej jak i odsetek umownych za okres korzystania z kapitału, odsetek karnych czy też kwot dochodzonych tytułem opłat i prowizji oraz innych kosztów. Bank w żaden sposób nie wyjaśnił w treści pozwu zasadności domagania się wzmiankowanych należności we wskazanych w pozwie kwotach. Pozwany w żaden sposób nie zgadza się z wartościami tych kwot określonymi petitum pozwu, jak i zamieszczonej tabeli. Nadto, pozwany kwestionuje jakoby te kwoty były wymagalne, a datę wymagalności miałyby stanowić data 25.08.2015 r. S. K. zarzucił również brak mocy dokumentu urzędowego przedłożonemu wyciągowi z ksiąg banku i zakwestionował go jako dowód w niniejszej sprawie. – odpowiedź na pozew – k. 38 – 41.

W piśmie procesowym z dnia 04.04.2017 r. – strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości. Nadto, wniosła o zasądzenie od pozwanego dalszych kosztów postępowania. W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że określenie adresata znajdujące się w nagłówku wypowiedzenia umowy kredytowej jest jednocześnie adresem wskazanym na kopercie (przezroczyste okienko koperty), natomiast pozwany – adresat przedmiotowego oświadczenia woli – nie odebrał przesyłki w okresie jej awizacji. Tym samym została przesyłka zwrócona do nadawcy. To pozwany – szczególnie że jest przedsiębiorcą – ponosi ryzyko tego, że nie odbierze korespondencji skierowanej do niego, a potem awizowanej. Strona powodowa twierdzi, że momentem, kiedy oświadczenie woli jest złożone w przypadku listu poleconego awizowanego w skrzynce odbiorczej adresata jest chwila, w której w ramach normalnego postępowania adresat najwcześniej mógł list odebrać na poczcie. Artykuł 61 k.c. zakłada bowiem, że adresatowi oświadczenia woli należy stworzyć możliwość zapoznania się z treścią tego oświadczenia. Możliwość taka została stworzona pozwanemu w niniejszej sprawie. W konsekwencji, według strony powodowej, nie można mówić o braku skuteczności doręczenia wypowiedzenia, a dochodzone przez bank kwoty są wymagalne. Natomiast odnośnie umocowania materialnoprawnego do podpisu oświadczenia banku o wypowiedzeniu umowy, strona powodowa wskazała, że R. Z. był i jest nadal umocowany do składania takich oświadczeń woli w imieniu powodowego banku, na okoliczność czego strona powodowa przedłożyła dokument pełnomocnictwa. Natomiast podpis złożony przez R. Z. jest podpisem jaki składa on na dokumentach. Z kolei wyciąg z ksiąg banku jest dowodem z dokumentu prywatnego, a tym samym ma wartość dowodową w sprawie. Natomiast zarzut niewłaściwego obliczenia wartości przedmiotu sporu pozwany podniósł po wdaniu się w spór co do istoty sprawy. Strona powodowa podniosła też, że przedłożyła szczegółowe rozliczenia, które dodatkowo wykazywać mają w sposób szczegółowy wysokość wierzytelności powoda, sposób kształtowania się wysokości należności głównej, odsetek i odsetek karnych wraz z upływem czasu, sposób naliczania opłat i prowizji - pismo procesowe strony powodowej - k. 50 – 51v.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.10.2010 r. została zawarta umowa kredytu nr (...) pomiędzy (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w (...) Centrum (...) i Administracji Kredytów Samochodowych Oddział w J. (KRS (...)) – zw. dalej Bankiem - a S. K. właścicielem Usługi (...) (kredytobiorca).

Bank udzielił kredytobiorcy na podstawie § 1 ww. tej umowy kredytu w kwocie 90.000 zł na okres 96 miesięcy na sfinansowanie zakupu pojazdu marki F. (...)

w kwocie 86.400 zł i prowizji bankowej w kwocie 3.600 zł. Cena detaliczna pojazdu wynosi 89.400 zł, a kredytobiorca wpłaca sprzedawcy kwotę 3.000 zł.

Kredyt został oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosi 9,99% w stosunku rocznym. Oprocentowanie kredytu jest sumą oprocentowania podstawowego Banku dla danego rodzaju kredytów na zakup pojazdów oraz stałej w całym okresie kredytowania marży w wysokości 0,00% (zero). Od przyznanego kredytu bank pobiera prowizję bankową w wysokości 4,00% kwoty kredytu. (§ 2 umowy).

Kredytobiorca zobowiązał się dokonać w okresie objętym umową spłaty rat kredytu wraz z odsetkami w miesięcznych ratach na wskazany rachunek w terminach i kwotach określonych w harmonogramie spłat, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej umowy (§ 4 umowy).

Zgodnie z treścią § 7 ust. 1 umowy - na zasadach określonych w niniejszym paragrafie oprocentowanie kredytu ulegnie zmianie w przypadku zmiany stopy procentowej rynku międzybankowego WIBOR 3M o co najmniej o 0,25 pp. Zmiana oprocentowania kredytu nastąpi od początku drugiego miesiąca kwartału kolejnego po kwartale, w którym nastąpiła zmiana stopy WIBOR 3M o co najmniej 0,25 pp.

Natomiast oprocentowanie kredytu ulegnie zmianie w przypadku zaistnienia przesłanki o której mowa w § 7 ust. 1 i jednocześnie podjęcia przez bank decyzji o skorzystaniu z uprawnienia do podwyższenia stopy procentowej kredytu (§ 7 ust. 3).

W przypadku zmiany stopy procentowej rynku międzybankowego, o której mowa w § 7 ust. 1 umowy i podjęciu przez bank decyzji o skorzystaniu z uprawnienia do zmiany stopy procentowej kredytu, bank dokona zmiany oprocentowania kredytu przesyłając kredytobiorcy pisemną informację.

Każdorazowa zmiana wysokości oprocentowania kredytu nie może jednak powodować wzrostu tego oprocentowania ponad obowiązujące bieżąco oprocentowanie maksymalne określone w art. 359 § 2¹ k.c. Wszelkie zmiany oprocentowania kredytu przez bank sprzeczne z postanowieniem zdania poprzedzającego prowadzić mogą jedynie do wzrostu stopy oprocentowania do wysokości odpowiadającej wspomnianej stopy oprocentowania maksymalnego. W przypadku gdy ze względu na zmiany wysokości oprocentowania maksymalnego określonego w art. 359 § 2¹ k.c. wysokość oprocentowania zmiennego, o którym mowa w § 2 ust. 1 przekroczy wysokość wspomnianego oprocentowania maksymalnego, od dnia wejścia w życie zmienionego oprocentowania maksymalnego, bank pobierać będzie odsetki w wysokości obniżonej do jego poziomu.

W razie jednak ponownego podwyższenia oprocentowania maksymalnego, od dnia wejścia w życie przedmiotowych zmian Bank pobierać może odsetki w wysokości dostosowanej do tego wzrostu, nie większe jednak niż ustalone w § 2 ust. 1, z uwzględnieniem zmian oprocentowania dokonanych zgonie z ust. 1-8. (§ 7 ust. 8 i 9 umowy).

Na podstawie § 7 ust. 10 umowy o zmianie stopy procentowej bank powiadamia kredytobiorcę i poręczycieli przesyłając zmieniony harmonogram spłat. Zmiany harmonogramu wynikające ze zmiany oprocentowania nie wymagają formy aneksu do niniejszej umowy.

Mając na uwadze § 8 umowy bank zgodnie z „Tabelą prowizji za czynności bankowe oraz opłat za inne czynności w (...) Banku S.A.” pobiera opłaty i prowizje za wykonanie czynności wynikających z umowy lub związanych z jej obsługą lub zmianą. Poniżej zostały określone rodzaje czynności oraz wysokość opłat pobieranych przez Bank za ich wykonanie wg stanu na dzień zawarcia umowy kredytu. W ust. 2 niniejszego paragrafu przewidziane są sytuacje, w których wysokość opłat może się zmienić lub mogą zostać wprowadzone nowe opłaty. Natomiast zmieniona tabela obowiązuje kredytobiorcę, o ile Bank doręczy mu treść zmian, a kredytobiorca nie wypowiedzie umowy w terminie 14 dni od daty doręczenia tej zmiany. Wypowiedzenie powinno nastąpić na piśmie. Brak oświadczenia o wypowiedzeniu umowy powoduje, że wprowadzone zmiany Tabeli wiążą Kredytobiorcę

z dniem wprowadzenia ich w życie. W przypadku wypowiedzenia umowy, kredytobiorca zobowiązany jest do niezwłocznej spłaty kredytu (§ 8 ust. 3).

Zgodnie z § 9 umowy w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu ustalonych w harmonogramie, o którym mowa w § 4, bank będzie pobierał od niespłaconego w terminie kredytu podwyższone odsetki naliczone według stopy procentowej w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3 – miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 25 punktów procentowych. W dniu sporządzenia umowy stopa oprocentowania podwyższonego wynosi 20,00%.

W umowie brak jest uzgodnień dotyczących wypowiedzenia umowy przez bank w razie nieterminowej spłaty, tudzież zaległości w spłatach. Są jedynie przepisy umożliwiające wypowiedzenie umowy przez kredytobiorcę (§ 7 ust. 7), a także przepisy umożliwiające bankowi wypowiedzenie umowy w przypadku utraty pojazdu stanowiącego zabezpieczenie kredytu lub znacznego spadku wartości tego pojazdu w stosunku do aktualnego zadłużenia, jedynie w okolicznościach opisanych w § 12 umowy.

Natomiast zgodnie z § 14 ust. 1 umowy - w sprawach nieuregulowanych niniejszą umową stosuje się postanowienia „Ogólnych Warunków Umów w zakresie kredytowania pojazdów w (...) Bank S.A.”, które stanowią integralną część niniejszej umowy.

Zgodnie z harmonogramem spłat – oprocentowanie wynosi 9,99%. Spłata kredytu została podzielona na 96 rat miesięcznych, z czego pierwsza jest płatna 25.11.2010 r.

w kwocie 1.540,03 zł, a wszystkie pozostałe raty są w kwotach po 1.365,20 zł płatnych do 25-go dnia każdego miesiąca. Ostatnia rata zgodnie z tym harmonogramem jest płatna do 25.10.2018 r. Suma kapitału: 90.000,00 zł, suma odsetek: 41.234,03 zł; razem 131.234,03 zł.

dowód : - umowa kredytu nr (...) z dnia 18.10.2010 r. wraz z załącznikiem w postaci harmonogramu spłat – k. 28 – 31.

W dniu 04 stycznia 2010 r. został dokonany do KRS wpis połączenia przez przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. KRS (...) (spółka przejmowana) – na (...) Bank S.A. (spółka przejmująca) w zamian za akcje, które spółka przejmująca wyda akcjonariuszom spółki przejmowanej (na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h.), na skutek czego bank przyjął firmę: (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (KRS (...)). Następnie, z dniem 01 czerwca 2012 roku został dokonany wpis do KRS połączenia (w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h.) poprzez przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. w W. (KRS (...)) na (...) Bank S.A. w W. (KRS (...)) – spółka przejmująca – z równoczesnym podwyższeniem kapitału zakładowego spółki przejmującej poprzez nową emisję akcji, które spółka przejmująca przyzna wszystkim dotychczasowym akcjonariuszom spółki przejmowanej innym niż spółka przejmująca, co stanowi połączenie przez przejęcie. Na skutek powyższego połączenia bank przyjął firmę: (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (KRS (...)).

dowód : - poświadczona notarialnie kserokopia odpisu pełnego z Rejestru Przedsiębiorców KRS (...) – k. 14 – 19;

- poświadczona notarialnie kserokopia odpisu pełnego z Rejestru Przedsiębiorców KRS (...) – k. 20 – 24.

Pismem opatrzonym datą 07.10.2015 r. Kierownik Zespołu Biura Wsparcia Procesów Windykacyjnych banku (...) S.A. R. Z. wezwał S. K. do zapłaty, wskazując na zaległości w spłacie umowy kredytu nr (...).

W wezwaniu tym (...) Bank S.A. działa w imieniu (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w W.. W treści niniejszego dokumentu S. K. został wezwany pod rygorem wypowiedzenia umowy o kredyt do uregulowania w terminie 7 dni od daty doręczenia tego wezwania do zapłaty całości zaległości obejmującej na dzień sporządzenia tegoż wezwania wskazane w nim kwoty. W wezwaniu tym bank poinformował też, że w przypadku braku spłaty całości należności w podanym terminie ww. umowa kredytu zostanie wypowiedziana.

R. Z. był upoważniony przez (...) Bank S.A. do wykonywania

w imieniu (...) Bank Spółki Akcyjnej jednoosobowo m.in. następujących czynności: „składanie oświadczeń woli w zakresie czynności związanych z wezwaniem do zapłaty oraz wypowiedzeniem, dotyczących umów kredytowych i innych transakcji o charakterze kredytowym w przypadku spełnienia przesłanek zawartych w tych umowach”. Pełnomocnictwo zostało wystawione w dniu 04.06.2012 r. i obowiązuje na czas nieokreślony.

dowód : - wezwanie do zapłaty z dnia 07.10.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania w dniu 08.10.2015 r. – k. 52 - 55.

- rozliczenie wpłat S. K. – k. 56 – 57v.;

– pełnomocnictwo nr (...) z 04.06.2012 r. – upoważnienie (...) Bank S.A. dla R. Z. – k. 59.

W piśmie opatrzonym datą 03.11.2015 r. Kierownik Zespołu Biura Wsparcia Procesów Windykacyjnych banku (...) S.A. R. Z. złożył „**oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy kredytu**” nr (...). Pismo zostało adresowane do: Usługi (...) ul. (...) O.. Zgodnie z tym oświadczeniem: w związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu, na podstawie zapisów Ogólnych Warunków Umów w zakresie kredytowania pojazdów w (...) Banku S.A., bank ten, działając w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (KRS (...)) wypowiada umowę kredytu nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia niniejszego oświadczenia o wypowiedzeniu.

W następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia całość środków kredytowych wraz z odsetkami i kosztami staje się wymagalna i podlega spłacie na podany rachunek

Bank rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu w przypadku uregulowania w okresie wypowiedzenia całości zaległości obejmujących na dzień sporządzenia niniejszego pisma następujące kwoty:

1) Wierzytelności przysługujące (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.: 4.032,10 zł tytułem należności kapitałowej;

2) Wierzytelności Banku:

– 1.487,97 zł tytułem odsetek umownych;

- 70,79 zł tytułem odsetek za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej (kwota odsetek podwyższonych zawiera wymagalne odsetki do dnia wystawienia niniejszego pisma. Odsetki podwyższone są naliczane za cały okres opóźnienia w zapłacie według oprocentowania zgodnie z postanowieniami umowy);

- 75,00 zł tytułem kosztów i opłat za czynności banku zgodnie z tabelą opłat i prowizji;

- 583,04 zł – tytułem ubezpieczenia.

Bank przypomina też o terminowym uregulowaniu raty kredytu, której termin płatności przypada w okresie wypowiedzenia. Za datę spłaty uznaje się datę wpływu środków na ww. nr rachunku.

dowód : - oświadczenie banku z dnia 03.11.2015 r. o wypowiedzeniu umowy kredytu - k. 26 i k. 60.

Załączona przez stronę powodową kserokopia formularza Potwierdzenia odbioru korespondencji zawiera: określenie nadawcy (...) Bank S.A., określenie adresata: usługi (...) - dekarские S. K., jest wskazany nr umowy i nr pisma odpowiadający numerowi na oświadczeniu o wypowiedzeniu. Jest również stempel pocztowy z datą 13.11.2015 r. oraz adnotacja, iż adresat był nieobecny i awizowano dnia 13.11.2015 r. Na tym druku potwierdzenia odbioru brak jest śladu po drugim awizowaniu.

Na przedłożonej kserokopii koperty - z tożsamym kodem kreskowym jak na ww. potwierdzeniu odbioru – znajduje się stempel pocztowy z datą nadania w dniu 06.11.2015 r. (W.) Poczta Polska oraz drugi stempel z datą 28.11.2015 r. (O.). Na kopercie nie ma śladu po jakimkolwiek awizowaniu.

Na wydruku tzw. śledzenia przesyłek (tracking) widnieje adnotacja o pierwszym awizo w dniu 13.11.2015 r. i data powtórnego awizo – 23.11.2015 r., a także data zwrotu do nadawcy/ próby doręczenia nadawcy - 27.11.2015 r., a nadto data przekazania do doręczenia – 02.12.2015 r.

dowód : - kserokopia druku potwierdzenia odbioru – k. 27 i k. 61;

- kserokopia koperty – k. 27v. i k. 61v.;

- tracking przesyłki - k. 44 – 46.

W dniu 26.04.2016 r. (...) Bank S.A. w W. (KRS (...)) wystawił wyciąg z ksiąg nr (...). Osoba upoważniona do wystawiania wyciągów stwierdziła w nim, że w księgach banku figuruje wymagalne zadłużenie dłużnika S. K. z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 18.10.2010 r.

W związku z brakiem spłaty wszystkich zobowiązań określonych umową zadłużenie na dzień 26.04.2016 r. wynosić ma zgodnie z tym wyciągiem 48.607,55 zł.

Na wymagalne zadłużenie składać się mają:

- 45.560,49 zł – niespłacony kapitał;

- 395,22 zł – odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 10,00% od dnia 25.08.2015 r. do dnia 19.01.2016 r.;

- 1.509,80 zł – odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10,00% od dnia 25.08.2015 r. do dnia 26.04.2016 r.;

- 1.142,04 zł – opłaty i inne prowizje.

Bank oświadczył, że roszczenie objęte niniejszym wyciągiem z ksiąg bankowych jest wymagalne i egzekwowane na rzecz (...) Bank S.A. w W..

dowód : - wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W. nr (...) z dnia 26.04.2016 r. – k. 10;

- historia rachunku po wypowiedzeniu umowy kredytowej – k. 58.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy bezsporna jest okoliczność zawarcia przez pozwanego S. K. umowy kredytu nr (...) w dniu 18.10.2010 r. z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (KRS (...)) jako poprzednikiem prawnym strony powodowej. Natomiast sporne pozostawały okoliczności związane z prawidłowością wypowiedzenia tej umowy, jak również zasadność dochodzonych w pozwie poszczególnych kwot oraz ich wymagalność.

Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2016 r., poz. 1988 j.t. ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych

z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Natomiast zgodnie z ust. 2 pkt 10 powoływanego artykułu umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać m.in. warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy. Natomiast art. 75 przedmiotowej ustawy w brzmieniu obowiązującym w okresie rzekomego wypowiedzenia (03.11.2015 r.) stanowił, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. (ust. 1). Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni (ust. 2).

W umowie kredytu z dnia 18.10.2010 r. strony nie przewidziały uzgodnień dotyczących wypowiedzenia umowy przez bank w razie nieterminowej spłaty, tudzież zaległości w spłatach. Są jedynie przepisy umożliwiające wypowiedzenie umowy przez kredytobiorcę (§ 7 ust. 7), a także przepisy umożliwiające Bankowi wypowiedzenie umowy w przypadku utraty pojazdu stanowiącego zabezpieczenie kredytu lub znacznego spadku wartości tego pojazdu w stosunku do aktualnego zadłużenia, jedynie w okolicznościach opisanych w § 12 umowy. Natomiast zgodnie z § 14 ust. 1 umowy - w sprawach nieuregulowanych niniejszą umową stosuje się postanowienia „Ogólnych Warunków Umów w zakresie kredytowania pojazdów w (...) Bank S.A.”, które stanowią integralną część niniejszej umowy. Strona powodowa nie przedłożyła w poczet materiału dowodowego Ogólnych Warunków Umów (dalej: OWU) dotyczących tej właśnie umowy. Tym samym brak jest możliwości zweryfikowania w szczególności, czy strony tegoż stosunku zobowiązaniowego nie przewidziały korzystniejszych dla kredytobiorcy warunków wypowiedzenia umowy, niż te przytoczone wyżej z ustawy Prawo bankowe. Ponadto, nawet przyjmując, iż OWU nie zawierają żadnych szczególnych unormowań w tym zakresie to i tak strona powodowa nie wykazała należytego wypowiedzenia umowy kredytu S. K., a tym samym cała kwota kredytu nie została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności z upływem rzekomego okresu wypowiedzenia. Skoro kredytobiorca zaprzecza doręczeniu mu korespondencji zawierającej wypowiedzenie umowy, to - zgodnie

z dyspozycją art. 6 k.c. - ciężar wykazania prawidłowości doręczenia spoczywa na stronie powodowej. Natomiast przedstawione dowody przeczą prawidłowości doręczenia. Na załączonej przez stronę powodową kserokopii formularza Potwierdzenia odbioru korespondencji znajduje się stempel pocztowy z datą 13.11.2015 r. oraz adnotacja, iż adresat był nieobecny i awizowano dnia 13.11.2015 r. Na tym druku potwierdzenia odbioru brak jest jednak śladu po drugim awizowaniu. Prawidłowo awizowana korespondencja powinna mieć na druku potwierdzenia odbioru adnotację o drugim awizowaniu wraz z datą pozostawienia drugiego awizo w skrzynce pocztowej adresata, natomiast na przedłożonym druku brak jest śladu tej czynności (por. art. 139 k.p.c.). Nadto, na przedłożonej kserokopii koperty - z tożsamym kodem kreskowym jak na ww. potwierdzeniu odbioru - znajduje się stempel pocztowy z datą nadania w dniu 06.11.2015 r. (W.) Poczta Polska oraz drugi stempel

z datą 28.11.2015 r. (O.). Na kopercie tej również nie ma śladu po jakimkolwiek awizowaniu. Natomiast na wydruku tzw. śledzenia przesyłek (tracking) przedłożonym przez pozwanego S. K. widnieje adnotacja o pierwszym awizo w dniu 13.11.2015 r. i data powtórnego awizo - 23.11.2015 r., a także data zwrotu do nadawcy/ próby doręczenia nadawcy - 27.11.2015 r., a nadto data przekazania do doręczenia - 02.12.2015 r. Nawet gdyby przyjąć za prawdziwą treść trackingu o drugim awizowaniu to i tak okres pomiędzy drugim awizowaniem a próbą zwrotu korespondencji do nadawcy 23-27.11.2015 r. jest zbyt krótki - tj. krótszy niż 7 dni (por. art. 139 k.p.c.). Poza tym, tracking przesyłek nie jest wiarygodnym dowodem w sprawie. Na wydruku z trackingu znajduje się wyraźna informacja: „Wyświetlane informacje mają jedynie charakter poglądowy i nie mogą stanowić podstawy do jakichkolwiek roszczeń wobec Poczty Polskiej S.A.”. Wobec tego, jedynym wiarygodnym dowodem obrotu korespondencji jest ww. druk potwierdzenia odbioru, który powrócił do nadawcy bez drugiego awizowania. Zgodnie z treścią art. 61 § 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. Tutejszy Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 15 stycznia 1990 r., I CR 1410/89, zgodnie

z którym: „jeżeli treść oświadczenia woli składanego innej osobie zawarta jest w piśmie przesłanym pocztą, a przesyłka - wobec niemożności doręczenia - pozostawiona zostanie

w urzędzie pocztowym z powiadomieniem o tym adresata, dojście oświadczenia do wiadomości tej osoby w rozumieniu art. 61 k.c. następuje z chwilą doręczenia pisma w dniu przyjętym analogicznie do daty doręczenia pisma sądowego w trybie art. 139 § 1 k.p.c. Wykładnia tego przepisu zawarta jest w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1971 r., III CZP 10/71 (OSN 11/1971, poz. 187) i - pomijając rozważania dotyczące wyłącznie doręczenia pism sądowych - zawiera uwagi ogólniejszej natury, mogące mieć zastosowanie także do prawidłowej wykładni art. 61 k.c.” (LEX nr 9006 i powołane tam orzecznictwo). Natomiast zgodnie z powoływanym art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób - w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Podkreślenia wymaga również fakt, iż strony procesu (mimo iż są przedsiębiorcami) nie pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych. Zawarły jedynie jedną umowę kredytową. Nie można więc oczekiwać od pozwanego będącego zresztą osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – zwiększonej staranności w odbiorze pisemnych oświadczeń woli niż to wynika z art. 139 k.p.c. dotyczącego korespondencji sądowej.

Wobec powyższego, powodowy bank nie wypowiedział skutecznie S. K. umowy kredytowej, z której wywodzi w niniejszym procesie roszczenia, a tym samym nie doszło do skutecznego postawienia zobowiązania kredytowego w stan natychmiastowej wymagalności.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że w ocenie Sądu zarzut pozwanego dotyczący parafowania oświadczenia o wypowiedzeniu przez nieoznaczoną osobę, nie byłby skuteczny. Zarówno przedłożony do akt sprawy dokument oświadczenia banku o wypowiedzeniu umowy z dnia 03.11.2015 r. jak i dokument wezwania do zapłaty z dnia 07.10.2015 r. podpisała nieczytelnie ta sama osoba: R. Z.. Podpis na obu dokumentach jest identyczny, a tożsamość podpisującego i stanowisko są jednoznacznie wskazane na pieczęci imiennej (R. Z. – Kierownik Zespołu Biura Wsparcia Procesów Windykacyjnych). Ponadto, strona powodowa przedłożyła dokument pełnomocnictwa dla R. Z., wykazując tym samym jego umocowanie do działania w imieniu (...) Bank S.A. Wątpliwości Sądu budzi jedynie złożenie oświadczenia o wypowiedzeniu

w imieniu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Podmiot taki w ogóle nie pojawia się ani w umowie, ani w żadnym innym dokumencie tudzież w stanowiskach stron. Natomiast i tak prawidłowość sporządzenia ww. dokumentów pozostaje w niniejszej sprawie bez znaczenia wobec niedoręczenia pozwanemu dokumentu wypowiedzenia umowy, a tym samym niepostawienia całego zobowiązania w stan natychmiastowej wymagalności. Brak wymagalności całego kapitału powoduje automatycznie nieprawidłowość naliczonych odsetek (jako świadczenia akcesoryjnego) i zaksięgowania poszczególnych wpłat na poczet spłaty poszczególnych zobowiązań.

Poza tym, abstrahując od nieprawidłowości wypowiedzenia, strona powodowa nie wykazała w sposób należyty wysokości zobowiązania i żądanych od pozwanego

w niniejszym procesie poszczególnych kwot. Bank nie wskazał w szczególności dlaczego domagał się odsetek za okres korzystania z kapitału do dnia 19.01.2016 r., skoro powołuje się na wypowiedzenie z 03.11.2015 r. Doliczając 30 – dniowy termin i tak data 19.01.2016 r. nie przystaje do przedłożonych dowodów. Zgodnie z uzasadnieniem pozwu miała to być data wezwania pozwanego do zapłaty. Jednak strona powodowa przedłożyła jedynie wezwanie do zapłaty opatrzone datą 07.10.2015 r. Poza tym w dalszym ciągu nie jest jasne, dlaczego data rzekomego wezwania do zapłaty miałyby być datą graniczną. Strona powodowa nie wyjaśniła w żaden sposób dlaczego nalicza w pozwie odsetki kapitałowe w stawce 10,00%, skoro zgodnie z § 2 umowy kredytowej stawka wynosić miała 9,99%. Wprawdzie była to zmienna stopa procentowa, a w umowie zawarte są przepisy umożliwiające zmianę wysokości oprocentowania kredytu, ale zgodnie z § 7 ust. 10 umowy – o zmianie stopy procentowej bank winien powiadomić kredytobiorcę i poręczycieli przesyłając zmieniony harmonogram spłat. Tymczasem strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego jedynie pierwotny harmonogram spłat z oprocentowaniem 9,99%. Bank nie wykazał również w żaden

sposób co składa się na żadaną kwotę opłat i prowizji, nie załączył też „Tabeli prowizji za czynności bankowe oraz opłat za inne czynności w (...) Banku S.A.” o której mowa w § 8 umowy kredytowej.

Te liczne rozbieżności powieli również przedłożony wyciąg z ksiąg banku sporządzony w dniu 26.04.2016 r. Mając na uwadze treść art. 95 ust. 1 i 1a Prawa bankowego, księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności nie mają mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Tym samym przedłożony przez bank wyciąg z ksiąg jest wprawdzie dowodem, ale jedynie jako dokument prywatny stanowiący jedynie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Natomiast oświadczenie to nie znalazło potwierdzenia w pozostałych dowodach omówionych powyżej. Wobec powyższego powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804). Wobec oddalenia powództwa Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 4.817,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.